

Arrest

nr. 302 142 van 23 februari 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X
wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DHONDT
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 22 juni 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 mei 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 november 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 december 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. DHONDT, in het bijzijn van de voogd en van attaché F. FARAH, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 6 september 2022 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 7 september 2022 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen op 12 augustus 2022 in Italië (Eurodac). Op 5 oktober 2022 stelde de dienst Voogdij van de FOD Justitie een voogd aan.

1.2. Op 23 mei 2023 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 26 mei 2023 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

Je had op 26 april 2023 van 09u10 tot 11u58 een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS). Jouw voogd meneer X en jouw advocaat meester Cuypers loco Dhondt waren aanwezig op jouw onderhoud. Je werd tevens bijgestaan door een tolk die het Pashtou machtig is.

A. Feitenrelaas

Je verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Pashtoun van origine te zijn. Je bent zestien jaar en afkomstig uit het dorp Trili, gelegen in het district Chaparhar/Chapliar van de provincie Nangarhar. Je vader is overleden toen je nog klein was. Sindsdien ontfermde je oom van vaderszijde K. R., die voor een parlamentslid en de inlichtingendiensten werkte, zich over jou en je gezin. Jullie woonden immers altijd al in dezelfde qala. Jouw oudere broer M., R. (o.v. (...)) werd op 20 oktober 2020 de subsidiaire beschermingsstatus toegekend. Je oudere broer Y. raakte je onderweg in Bulgarije kwijt. Je jongste broer Yo. die gehandicapt is na een bomexplosie verblijft samen met je moeder in je ouderlijk huis in Afghanistan. Je ging in Afghanistan niet naar school en ook niet naar de madrassa of de moskee. De veiligheidssituatie in je dorp was niet goed en de macht wisselde meermaals tussen de taliban, Daesh en de toenmalige overheid.

Jouw broer R. moest Afghanistan verlaten omdat hij problemen kreeg met de taliban daar hij een talib had geholpen om zich aan de overheid over te geven. Hierdoor en ook omwille van het werk van je oom K. R. kreeg je problemen met de taliban en met Daesh. Je werd door beiden bedreigd dat ze je zouden meenemen en werd gezegd dat ze van jou een zelfmoordterrorist zouden maken. Je werd ook soms geslagen. Je familie ontving bedreigingen en dreigbrieven van zowel de taliban als Daesh. Minstens acht maanden voor je Afghanistan verliet werd de laatste brief van Daesh afgeleverd. De laatste brief van de taliban kreeg je moeder ongeveer twee maanden na je vertrek uit Afghanistan.

Ongeveer tien à twintig dagen voor je vertrek uit Afghanistan verliet je oom K. R. Afghanistan naar Peshawar in Pakistan waar hij tot op heden verblijft. Je oom diende een asielaanvraag voor Canada in. Je verliet Afghanistan en na een reis van ongeveer drie tot vier maanden kwam je in België aan op 5 september 2022 en diende een verzoek om internationale bescherming in op 7 september 2022.

Bij terugkeer vrees je dat de taliban of Daesh je zullen meenemen. Je wijst er daarnaast op dat je in Afghanistan niemand meer hebt die als voogd kan optreden.

Ter staving van jouw verzoek leg je van volgende documenten de kopieën neer: foto's van je oom K. R., van hem en je broer Yo. en van zijn werk, twee attesten inzake het werk van je oom, de taskara van je vader, een dreigbrief van Daesh met een vertaling, een foto van de wagen van je oom na een aanslag, de dreigbrief van de taliban met een vertaling, drie foto's en twee documenten met betrekking tot de verwondingen van je broer Yo., en je taskara.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er je een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Op basis van jouw verklaringen dient te worden geconcludeerd dat je geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie aangetoond hebt. Bij terugkeer naar Afghanistan vrees je dat de taliban of Daesh je zullen meenemen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS, hierna CGVS, p.14). Je wijst er daarnaast op dat je in Afghanistan niemand meer hebt die als voogd kan optreden (CGVS p.14). Enkele inconsistenties, onaannemelijkheden en andere opvallende vaststellingen in jouw verklaringen verhinderen echter dat er aan jouw verzoekmotieven geloof kan worden gehecht.

Op de eerste plaats moet aangestipt worden dat je aangeeft dat jouw problemen in Afghanistan onder meer ontstonden door de problemen die je broer R. er kende (CGVS p.5,15). Deze problemen van R. werden door het CGVS echter eerder als ongeloofwaardig beoordeeld (zie administratief dossier). Bijgevolg is jouw bewering dat je door deze problemen van R. ook in het vizier van de taliban of Daesh kwam niet aannemelijk. Jouw verklaringen dat R. in Afghanistan een talib genaamd A. R. hielp om zich aan de overheid over te geven stemmen daarenboven ook niet overeen met de verklaringen die R. hierover deed tijdens zijn verzoekprocedure (CGVS p.13; zie administratief dossier). Dit versterkt aldus voorgaande vaststelling dat aan jouw verklaringen omtrent het ontstaan van je problemen door toedoen van R. geen geloof kan worden gehecht. Bovendien is het zeer eigenaardig dat jij verklaarde dat R. vanuit België nog steeds in contact staat met de vriend van jullie vader, dat hij hem geld toestuurt, dat die vriend aan je moeder en broer in Afghanistan inkopen levert, en dat deze vriend van je vader tevens jouw reis uit Afghanistan regelde (CGVS p.5-7; verklaring DVZ 04/11/2022 vraag 33). R. had immers eerder ten tijde van zijn verzoek verklaard dat deze persoon gestorven was (zie administratief dossier). Het voorgaande zet vanzelfsprekend ernstige vraagtekens bij de verblijfsomstandigheden van je familie in Afghanistan, en opnieuw bij de oorzaak van je problemen waardoor je jouw land noodgedwongen moest verlaten.

Voorts vallen jouw houding en beperkte kennis op over de dreigbrieven aan jouw adres. Zo moet vastgesteld worden dat je zeer weinig over de inhoud van deze belangrijke stukken kan zeggen tijdens je persoonlijk onderhoud (CGVS p.9-10). Zo kom je niet tot de vaststelling welke namen er in de dreigbrief van Daesh staan vermeld (CGVS p.13). Over wie de auteur(s) van de brieven is of welke groep of commandant deze brieven opstuurde heb je ook niets aangebracht (CGVS p.9). Nochtans blijkt dat de dreigbrief van Daesh reeds in het bezit was van je familie voor je Afghanistan verliet, dat de brieven al sinds minstens drie maanden voor je onderhoud op het CGVS in je bezit kwamen, dat je broer in België met wie je samenwoont Pashtou kan lezen, maar dat je naliët met hem over de brieven te praten (CGVS p.4,9-13). Je had met andere woorden meermaals de kans om je terdege te informeren over deze belangrijke stukken. Jouw verklaring en die van je voogd dat je ongeletterd bent kan uw gebrek aan kennis afdoende vergoelijken (CGVS p.13,16). Jouw opmerkelijke houding en afwezige kennis doen dan ook afbreuk aan het geloof in je relaas. In de eerste plaats gezien het belang van de (inhoud van de) dreigbrieven in jouw vluchtrelaas, maar ook doordat ze een inschatting van het risico van je familie in Afghanistan vormen. Jouw nalatigheid en gebrek aan interesse op dit vlak ondermijnen de geloofwaardigheid van je aangemeten vrees. Bovendien moet opgemerkt worden dat deze laatste talibanbrief werd opgemaakt op 14 mei 2021 (zie administratief dossier), zijnde voor jouw vertrek uit Afghanistan. Nochtans had je verklaard dat deze brief twee maanden na je vertrek was toegekomen bij je familie in Afghanistan (CGVS p.9,12). Dertien dagen na je persoonlijk onderhoud stuurde je via je advocaat een verklaring voor bovenstaande vaststelling. Je zou twee brieven van de taliban ontvangen hebben, één vier maanden voor de machtsovername door de taliban en één twee maanden na je vertrek uit Afghanistan. Je zou in de war zijn geweest door het bestaan van twee brieven (zie email 9 mei 2023). Deze post-factum aanpassing benadrukt evenwel eens te meer je gebrek aan interesse in de stukken die een centrale plaats in je vluchtrelaas innemen. Bovendien dient aangestipt te worden dat documenten van Afghaanse makelij slechts het vermogen hebben om geloofwaardige verklaringen kracht bij te zetten, quod non in casu. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is toegevoegd) blijkt immers dat veel valse en vervalste Afghaanse documenten door de hoge graad aan corruptie in jouw land van herkomst tegen betaling te verkrijgen zijn. Hierdoor hebben Afghaanse documenten slechts een zeer beperkte bewijswaarde. Er kan dan ook geen waarde worden toegeschreven aan de door jou neergelegde brieven an sich.

Enkele inconsistenties en onaannemelijkheden in jouw verklaringen ondermijnen jouw voorgehouden vrees verder.

Immers blijkt dat je op je eerste interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) helemaal niets vermeldde over de dreigbrieven van de taliban en Daesh, noch over het werk van je oom K. R. bij de overheid waardoor jij ook werd geviseerd (CGVS p.5-10,12-13,15; CGVS-Vragenlijst d.d. 04/11/2022; Verklaring DVZ d.d.04/11/2022).

Ook jouw broer R. had tijdens zijn asielpcedure met geen woord gerept over het werk van jullie oom waarbij jullie opgroeiden (CGVS p.15; zie administratief dossier). Hierbij aansluitend is het tevens opvallend dat je tijdens je persoonlijk onderhoud aangaf dat de taliban jou voor het laatst hadden benaderd om je bij hen aan te sluiten toen ze de macht in het land nog niet hadden overgenomen en de overheid er nog was (CGVS p.14). Op de DVZ vertelde je nochtans dat je de laatste keer werd benaderd om de taliban bij te treden op de dag van je vertrek (CGVS-Vragenlijst d.d. 04/11/2022). Daar je ongeveer drie à vier maanden reisde van Afghanistan tot België waar je op 5 september 2022 aankwam, blijkt dat je Afghanistan verliet in de periode rond juni 2022, of te bijna één jaar na de machtsovername van de taliban (CGVS p.8; zie administratief dossier). Je stelt verder dat je oom K. R. die door de taliban en Daesh werd geïsoleerd middels bedreigingen en dreigbrieven omdat hij voor een parlements lid en de inlichtingendiensten werkte en tegen de taliban en Daesh vocht, Afghanistan tien tot twintig dagen voor jou verliet en dat toen de taliban eraan kwamen hij het land verliet (CGVS p.6). Je verklaart later tijdens je persoonlijk onderhoud dat je Afghanistan snel na de machtsovername van de taliban verliet, hetgeen volgens jouw verklaringen dus ook gold voor jouw oom (CGVS p.6,14-15). Rekening houdend met de bedreigingen en problemen aan het adres van je oom en diens werk zou het inderdaad onaannemelijk zijn dat je oom nog lang na de machtsovername in Afghanistan zou zijn gebleven. Desondanks moet vastgesteld worden dat jouw verklaringen niet met elkaar te rijmen zijn daar je dus aangaf te zijn vertrokken uit je land in de periode van juni 2022. Dat je geen eensluidende verklaringen kan afleggen over jouw vertrek en dat van je familieleden uit Afghanistan doet andermaal ernstig twijfelen aan het voorgehouden profiel van je oom en de vrees voor de taliban en Daesh die daaruit voortvloeit voor jou en je familieleden. Opvallend is ook dat je vertelde dat de leider van Daesh Q. R. naar je huis kwam en je zes of zeven maanden later Afghanistan verliet (CGVS p.10). De door jou ingediende dreigbrief van Daesh werd door Q. R. gebracht ongeveer één jaar voor je vertrek uit Afghanistan, aldus jouw verklaringen (CGVS p.12). Uit de toegevoegde informatie blijkt echter dat Q. R. reeds omkwam in december 2018, hetgeen vanzelfsprekend onmogelijk met jouw verklaringen valt te rijmen (zie administratief dossier). Dergelijke constatering doen het geloof in jouw relaas wederom geen goed.

Je zegt dat jij en R. eerder geen toestemming van jullie oom kregen om alles te vertellen over de bedreigingen en zijn werk in Afghanistan (CGVS p.13,15). Je slaagt er evenwel niet om dit verbod van je oom te duiden. Zo geef je aan dat je oom vreesde dat hij problemen zou krijgen met Daesh indien jij over hem vertelde doorheen je verzoek. Hoe jouw verklaringen over je oom tegen de Belgische asielinstanties zijn problemen met Daesh, die hem al naar Pakistan deden vluchten, zouden verergeren kan je niet verduidelijken. Je bevestigt slechts dat je oom toen reeds in Pakistan was maar dat jullie eerst geen toestemming kregen (CGVS, p.6,7,14). Jouw verklaringen kunnen dan ook niet overtuigen waardoor je omissie bij de Dienst Vreemdelingenzaken het geloof in de functie van je oom en de daaruit voortvloeiende problemen ernstig aantast. Bovendien is het CGVS van oordeel dat dergelijke uitleg sowieso niet volstaat ter verklaring van de vastgestelde omissies in jouw verklaringen. Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op een correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de meest essentiële elementen die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit het land van herkomst en dit reeds van bij het eerste interview. Hetzelfde geldt voor de andere discrepanties in jouw verklaringen bij de DVZ. Het gegeven dat het interview voor de DVZ korter is dan dat voor het CGVS, doet evenwel niet af aan de verwachting dat een verzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek op correcte wijze en zo accuraat mogelijk kan aanbrengen, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielpcedure. De duur van het interview is hierbij irrelevant. Afgezien van het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon evenwel redelijkerwijze van jou worden verwacht dat je eensluidende en samenhangende verklaringen aflegt, zowel op de DVZ als op het CGVS, over de voornoemde bepalende elementen aangezien deze mede de kern uitmaken van je relaas en reden van jouw vlucht uit Afghanistan, en waardoor je de bescherming diende in te roepen van de Belgische autoriteiten.

Je verweer dat er tijdens het eerste interview op de DVZ niet naar jou werd geluisterd en dat de tolk niet goed was kunnen evenmin afbreuk doen aan het voorgaande (CGVS p.3). Uit het administratief dossier blijkt voorts dat jij en je voogd op geen enkel moment melding deden van enig probleem (CGVS-Vragenlijst d.d. 04/11/2022; Verklaring DVZ d.d.04/11/2022). Nadat jouw verklaringen werden voorgelezen tekenden jij en je voogd telkens voor akkoord. Ook op basis van de post-factum opmerkingen voorafgaand het persoonlijk onderhoud (zie administratief dossier d.d. 21/04/2023) kan niet zomaar worden besloten dat

je verhinderd werd in je verklaringen ten aanzien van de DVZ, des te meer daar je broer R., met wie je samenwoont, hetzelfde parcours reeds aflegde (CGVS p.4). Dat je onder de indruk was of je je zelfs geïntimideerd voelde doet hier evenmin afbreuk aan. Dergelijke emoties kunnen inherent zijn aan de procedure die een verzoeker doorloopt, maar kunnen geenszins verschooning bieden voor het verzwijgen van essentiële elementen of het afleggen van afwijkende verklaringen. Je erkent bovendien dat je niets over je oom had verteld omdat je geen toestemming kreeg van hem, waardoor het weinig ernstig is dat je deze doelbewuste omissie alsnog aan de omstandigheden van het interview bij de DVZ probeert te wijten (CGVS p.3).

Verder moet er ook stilgestaan worden bij de reactie van jouw familie en in het bijzonder je oom op de bedreigingen die jullie van de taliban en Daesh ontvingen. Uit je verklaringen en de vertalingen van de dreigbrieven blijkt immers dat jullie maanden tot een jaar of zelfs jaren voor je vertrek uit Afghanistan met de dood bedreigd werden indien je oom zijn werk niet stopzette en hij de taliban en Daesh niet zou vervoegen (CGVS, p.12, 14). Hoewel je aangeeft dat de taliban en soms ook Daesh de jaren voor uw vertrek de controle hadden over je dorp nam je oom blijkbaar geen maatregelen om jullie in het licht van deze bedreigingen te beschermen (CGVS, p.8). Je oom gaf zijn werk niet op, vervoegde geen van beide organisaties en nam verder geen enkele stap om het reële gevaar dat jullie bedreigde af te wenden (CGVS, p.14, 15-16). Dat je oom de zeer ernstige bedreigingen eenvoudigweg negeerde en geen enkele poging deed om de dreiging die boven jullie hoofd hing te ontmynen is allesbehalve plausibel.

Het gedrag van de taliban en Daesh moet evenzeer tegen het licht worden gehouden. Het is erg opmerkelijk dat je stelt dat zowel de taliban als Daesh wilden dat jij hen zou vervoegen om voor hen een zelfmoordterrorist te worden (CGVS p.10,14). Jouw bewering staat namelijk haaks op jouw profiel. Jouw profiel was net dat van iemand die ver van het gedachtegoed van de taliban afstond en die zich, bovendien als destijds vijftienjarige, niet zomaar zou laten overhalen om op die manier met de taliban of Daesh samen te werken. Er wordt door de taliban net vaak beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen en sociale netwerken, zoals blijkt uit https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf, het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf en de EUAA Country Guidance van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>). Jouw profiel wijkt hier duidelijk van af. Jij woonde namelijk samen met je oom die voor de overheid werkte en actief tegen Daesh en de taliban vocht (CGVS p.5-7,15), hetgeen hem en jou ook herhaaldelijk werd kwalijk genomen door Daesh en de taliban en waarbij je ook meermaals klappen kreeg (CGVS p.5,8-13). Jouw broer R. moest destijds Afghanistan voor jou verlaten ook al omwille van problemen met Daesh (CGVS p.5,15; zie administratief dossier). Je hebt verder zelfs ook geen familie of kennissen die banden hebben met de taliban of Daesh (CGVS p.8). Dat de taliban en Daesh een grondige inschattingsfout maakten door personen zoals jou te benaderen is trouwens duidelijk gebleken uit het gegeven dat je Afghanistan verliet. Je toont met andere woorden zelf aan dat de plannen van de taliban en Daesh met jou weleens anders konden uitdraaien dan door hen verhoopt. Het risico dat de taliban en Daesh zouden nemen door iemand zoals jou in hun rangen op te nemen, te trainen en zelfs als zelfmoordenaar in te zetten, is dus niet aannemelijk.

Uit bovenstaande constatering blijkt dat je de redenen en omstandigheden van jouw vertrek niet aannemelijk hebt kunnen maken. Je moeder, met wie je nog in contact staat, verblijft in je dorp en wordt er ondersteund door de vriend van je vader en je broer R. (CGVS p.5-7,9-10,12). Hierdoor kan je niet als alleenstaande minderjarige zonder netwerk worden beschouwd bij terugkeer.

Uit het voorgaande heb je tevens niet aannemelijk gemaakt dat jouw oom bij de overheid tewerk was gesteld, hij daadwerkelijk werd gevisieerd door de taliban en Daesh en waardoor jij ook gevaar liep. De foto's en documenten die je voorlegt zijn niet van die aard om de gedane vaststellingen te wijzigen, noch om zijn problemen of een familiale band tussen jou en desbetreffend persoon aan te tonen (zie ingediende documenten nrs 1-9,12). Je legt immers enkel foto's neer van een man in verschillende omstandigheden. Jij staat niet op deze foto's afgebeeld, noch kan uit deze foto's afgeleid worden dat deze man daadwerkelijk je oom of de beschoten wagen daadwerkelijk de zijne is. Ook uit de attesten blijkt niet dat persoon aan wie de stukken uitgereikt werden je oom zou zijn. De waarde van deze stukken berust volledig op de geloofwaardigheid van jouw relaas. Deze documenten vervullen dus enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel relaas kracht bij te zetten. Daarenboven blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is toegevoegd) dat veel valse en vervalste documenten door de hoge graad aan corruptie in jouw land van herkomst tegen betaling te verkrijgen zijn.

Hierdoor hebben Afghaanse documenten slechts een zeer beperkte bewijswaarde bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van het relaas van een Afghaanse verzoeker. Er moet verder ook opgemerkt worden dat je geen enkel origineel stuk neerlegt maar alleen kopieën. Hierdoor kan de authenticiteit van de stukken onmogelijk worden geverifieerd.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heb je dan ook niet aannemelijk gemaakt dat je gegronde redenen hebt om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat je bij een terugkeer naar jouw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance/afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berymbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte.

Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. Je bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat je louter door jouw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van jouw leven of jouw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Je laat na het bewijs te leveren dat je specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan.

Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat je een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de

Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_Citry_Mazar_Sharif_en_de_EUAA_COI_Query_Afghanistan_Major_legislative_security-related_and_humanitarian_developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afgaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afgaanse economie. Het optreden

van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

Je toonde evenmin aan dat je bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij je niet in staat zou zijn om in jouw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar jouw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees

voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In jouw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat je, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit jouw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat je voor je komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat je een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban je niet zal viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst. Bovendien breng je zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat je in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Je dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijf je echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat je tot vijftienjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat je in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien kunnen er vraagtekens gezet worden bij je verklaringen dat je in Afghanistan niet naar de moskee of madrassa ging daar je aangeeft dat de problemen van je broer met de taliban, die ongeloofwaardig werden bevonden, hiervan de oorzaak waren (CGVS p.5). Sterker nog, Riaz gaf tijdens zijn persoonlijk onderhoud (d.d. 17/08/2020) aan dat jij wel degelijk naar de madrassa ging (zie administratief dossier). Je praktiseert nog de islam, hebt nog contact met je oom Khan Razeq en je moeder, en hebt in België Afghaanse vrienden waarmee je tevens activiteiten doet zoals cricket (CGVS p.2,4,7,9-10,12-13). Hierdoor kan niet worden aangenomen dat je totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat je deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Je bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De overige door jou neergelegde documenten die nog niet werden besproken zijn niet van die aard om bovenstaande vaststellingen ongedaan te maken. Deze kunnen enkel dienen als bewijs van je identiteit en de verwondingen van je broer Younus (zie ingediende documenten nrs 10, 14-15). De overige opmerkingen van je voogd en advocaat kunnen evenmin enige wijziging brengen aan hetgeen voorafgaat (CGVS p.16-17).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag;
- Artikelen 48/3 tot 48/6, artikel 57/1, § 4, en artikel 62 van de Vreemdelingenwet;
- Artikel 24 van het EU-Handvest;
- Artikelen 2 en 3 *juncto* 13 van het EVRM;
- Artikel 10, derde lid, b), van de Richtlijn 2013/32/EU;
- Artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen;
- Het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker weidt vooreerst uit over het hoger belang van het kind.

Verzoeker is van mening dat het hoger belang van het kind *in casu* werd geschonden. Verzoeker verwijst naar zijn ervaringen tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken, waar hij zich geïntimideerd voelde door de gedragingen van de tolk. Deze nam immers zeer actief deel aan het gehoor en gedroeg zich als het ware als een tweede interviewer.

Er werd op 21 april 2023 een mail verstuurd door de voogd naar de commissaris-generaal waarin zij melding deden van het voorval. Daarnaast werd hier aan het begin van het persoonlijk onderhoud dat plaatsvond op 26 april 2023 nogmaals op gewezen door verzoeker, alsook door zijn raadsman en voogd.

De bestreden beslissing zet dit weg als louter *post-factum* verklaringen. Verzoeker wenst eraan te herinneren dat de mogelijkheid bestaat om opmerkingen te formuleren tot en met het persoonlijk onderhoud. Het is immers niet voor niets dat elk persoonlijk onderhoud van start gaat met de vraag of er opmerkingen waren op hoe het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken is gegaan. Daarbij dient ook nog eens te worden onderstreept dat het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken plaatsvindt zonder de aanwezigheid van een advocaat.

Voorts is het problematisch dat de bestreden beslissing poneert dat dit de normale gang van zaken is bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Men meent dus dat een gevoel van intimidatie inherent is aan de procedure die een niet-begeleide minderjarige op zoek naar internationale bescherming dient te doorlopen. Dit is volstrekt het tegenovergestelde van wat het hoger belang van het kind vereist in relatie tot een asielprocedure, zoals hierboven werd uiteengezet.

Bovendien bevond verzoeker zich destijds in een emotioneel en psychologisch moeilijke situatie naar aanleiding van de traumatische gebeurtenissen die hem zijn overkomen.

In casu, gaat het hier om een niet-begeleide minderjarige die op 15-jarige leeftijd Afghanistan ontvluchtte en op 16-jarige leeftijd in België aankwam. Zijn vader stierf toen hij nog zeer jong was. Zijn oudste broer ontvluchtte Afghanistan in 2020 en kreeg in België een subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker heeft nog een andere oudere broer met wie hij samen Afghanistan is ontvlucht. Ze verloren elkaar bij de Bulgaarse grens. Toen verzoeker reeds in België was, bereikte hem het nieuws dat zijn broer begin 2023 bij schermutselingen aan de Iraanse grens was omgekomen “(stuk x)”. Dit maakt dat zijn netwerk beperkt is tot zijn oom, die zich over het gezin ontfermde na de dood van zijn vader, maar Afghanistan ook ontvlucht is. Daarnaast zijn verzoekers moeder en zijn gehandicapte jongere broer nog in hun dorp Trili in Afghanistan. Dit specifieke profiel van verzoekende partij en zijn specifieke situatie dient ingevolge het hoger belang, zoals uiteengezet, in rekening te worden genomen.

Vervolgens betoogt verzoeker op theoretische wijze over de samenwerkingsplicht.

Voorts licht verzoeker op uitgebreide wijze de onderzoeksplicht toe en het gebrek aan actuele, betrouwbare informatie met betrekking tot de situatie in Afghanistan.

Verzoeker wijst verder op het risico dat terugkeerders uit Europa mogelijks lopen in Afghanistan. Concreet stelt verzoeker dat hij afkomstig is uit een ruraal gebied in Nangarhar, hetgeen het risico op gepercipieerde verwestering groter maakt. Verzoeker benadrukt de aanwezigheid van ISKP in Chaparhar. Er blijkt ook een Salafistische gemeenschap in verzoekers regio van herkomst aanwezig te zijn. Verzoeker verliet Afghanistan op 15-jarige leeftijd. Hij kwam in België aan op slechts 16-jarige leeftijd. Ondanks dat hij een deel van zijn vormende jaren in Afghanistan doorbracht, bevindt hij zich dus middenin de puberteit, een cruciale periode in de ontwikkeling. Sinds september 2022 verblijft verzoeker onafgebroken in België. Verzoeker stelt verder dat hij zich heeft aangepast aan de Belgische samenleving. Verzoeker verwijst hierbij naar verscheidene bewijsstukken en benadrukt zijn fragiele psychische en emotionele toestand. Ook krijgt verzoeker hulp van zijn broer die in België verblijft, die heeft zich inmiddels volledig geïntegreerd in de Belgische samenleving en heeft zich gewoontes en gedragingen eigen gemaakt die volledig ingaan tegen wat de Taliban verwacht. Ook verzoeker heeft een zeer vlotte omgang met meisjes en vrouwen in het algemeen, zowel in België als tijdens zijn reis naar hier. Verzoeker gaat immers vriendschappen aan ongeacht gender, afkomst en cultuur. Verzoekers broer brengt hem ook actief in contact met de diversiteit die onze samenleving kenmerkt, zoals wordt gestaafd wordt door de neergelegde bewijsstukken. Deze verwestering komt ook terug op zijn sociale media.

Verzoeker benadrukt dat hij ook niet over een netwerk beschikt in Afghanistan. Enkel nog zijn moeder en jongere broer Yo, die een verlamming heeft, zijn in Afghanistan.

Vervolgens weidt verzoeker uit over het bewind van de taliban.

Verzoeker formuleert voorts een resem aan essentiële rechtsvragen en bewijsstandaarden in functie van een toekomstgerichte beoordeling.

Aangaande de subsidiaire bescherming wijst verzoeker op de preciaire humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan. Verzoeker benadrukt dat dit het gevolg is van de taliban als actor. Hij verweest tevens opnieuw naar het gebrek aan een netwerk in Afghanistan, hetgeen een groter risico vormt voor verzoeker. Temeer zo omdat verzoeker iemand is die nood heeft aan ondersteuning en begeleiding.

Er zijn serieuze indicaties dat verzoeker als terugkeerder uit het Westen heden, nu de Taliban het volledige grondgebied controleert, en gelet op de huidige socio-economische situatie, zou worden uitgesloten van enige hulp, bijstand en onderdak, op grond van zijn hoedanigheid van terugkeerder uit Europa, en hiertegen geen enkele bescherming van de Taliban zal krijgen, en dit eveneens op grond van zijn hoedanigheid als terugkeerder.

2.1.2. Inventaris der stukken ter ondersteuning van het verzoekschrift:

1. *Bestreden beslissing;*
2. *BJB attest;*
3. *Briefwisseling met Buitenlandse Zaken over de Afghaanse ambassade;*
4. *Attest van de Afghaanse Ambassade;*
5. *Standpunt Buitenlandse Zaken over hervatte afgifte paspoorten door de Afghaanse ambassade te Brussel;*
6. *UNHCR, International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan November 2022, Intervisie Nansen, 17 november 2022, powerpoint;*
7. *Individueel Begeleidingsplan opvangcentrum Overijs;*
8. *Attest pleegzorg;*
9. *Attest gezinssamenstelling;*
10. *Schoolattest OKAN onderwijs;*
11. *Foto's aangaande de omgang met meisjes;*
12. *Filmpje Instagram;*
13. *Foto aangaande de omgang met vrouwelijke leerkrachten;*
14. *Attesten tewerkstelling R.M. bij Bpost en het openluchtwembad van de stad Antwerpen;*
15. *Verblijfskaart R.M.;*
16. *Verklaring F. V.;*
17. *Verklaring D. J.;*
18. *Verklaring F. H. en een kopie van zijn identiteitskaart;*

19. Verklaring M. D. E. en een kopie van zijn identiteitskaart;
20. Foto's van verzoeker met zijn broer R.M.
21. Overlijdensakte Y.M. en foto van zijn lichaam;
22. Emailverkeer aangaande DVZ interview;
23. Psychologisch verslag van mevrouw C. R.;
24. Foto met oom K.R."

2.1.3. In een aanvullende nota van 5 december 2023 voegt verzoeker landeninformatie van UNAMA van september en oktober 2023, van de Verenigde Naties van oktober 2023, rechtspraak van het Hof van Justitie in de zaak C-151/22 van 21 september 2023, van NANSEN van november 2023. Hij brengt tevens bijkomende bewijzen bij van zijn leven in België:

- “1. Bewijs van werk van verzoekers broer bij de sportdienst van de stad Antwerpen;
2. Getuigenis van de heer S. S. met identiteitskaart;
3. Getuigenis van de heer K. M.;
4. Getuigenis van de heer H. F.;
5. Verklaring van zijn 5 leerkrachten, mevrouw V. M. (met ID), de heer V. F. (met ID), de heer V. G. (met ID), V. K. en D. J. op het IMS – Sint-Agnes;
6. Herinschrijving IMS Sint Agnès;
7. Schoolattest 2023-2024;
8. Verklaring van 3 medewerkers van PSC jongerenwerking, zijnde mevrouw V. D. P. E., de heer M.C. S. J. en mevrouw A. J.;
9. Verklaring van mevrouw S. A. (jongerenwerking PSC);
10. Getuigenis van de heer K. M., de Pleegzorg-begeleider;
11. Bewijs van ontvangen loon vakantiewerk restaurant Antwerpen
12. Bewijs en verklaring van het zomerwerk in de tuinbouw;
13. Foto van museumbezoek en klasuitstap.”

2.1.4. In een aanvullende nota van 8 december 2023 brengt de commissaris-generaal het UNAMA-rapport, “*Impact of improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*” van juni 2023 ter kennis.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutive werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.3. De Raad merkt vooreerst op dat tijdens de procedure wel degelijk rekening werd gehouden met verzoekers minderjarigheid. Vooreerst werd een fiche opgemaakt “*niet-begeleide minderjarige vreemdeling*” die een eerste screening uitvoert naar bijzondere noden of kwetsbaarheden. Verzoeker kreeg een voogd toegewezen op 5 oktober 2022, die verzoeker kon bijstaan vanaf het begin van de procedure. Ook uit de notities van het persoonlijke onderhoud blijkt dat verzoeker op een aangepaste wijze werd begeleid en alle kansen werd geboden om de relevante aspecten van zijn verzoek om internationale bescherming toe te lichten. In elk geval kan uit het verloop van het persoonlijke onderhoud met verzoeker, die werd bijgestaan door zijn voogd en zijn advocaat, worden afgeleid dat hij werd ondervraagd door een gespecialiseerde protection officer en dat hem gepaste vragen werden gesteld (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4). Minstens toont verzoeker niet concreet aan dat bij de behandeling van het verzoek geen rekening werd gehouden met zijn minderjarigheid. En de bestreden beslissing stelt uitdrukkelijk dat er bij de beoordeling van verzoekers verklaringen rekening gehouden werd met diens jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in zijn land van herkomst. Tot slot wijst de bestreden beslissing de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie er uitdrukkelijk op dat verzoeker minderjarig is en dat bijgevolg het Verdrag inzake de Rechten van het Kind van 20 november 1989 van toepassing is. Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van verzoekers verklaringen afdoende rekening heeft gehouden met de jeugdige leeftijd en persoonlijke omstandigheden van verzoeker.

2.4. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde vrees daar de door verzoeker aangehaalde problematiek reeds ongeloofwaardig

werd bevonden in het kader van het verzoek om internationale bescherming van zijn broer (i), hij een beperkte kennis vertoonde over de dreigbrieven (ii), hij inconsistente en weinig aannemelijk verklaringen aflegde doorheen de asielprocedure (iii), verzoekers verweer aangaande deze inconsistenties niet dienstig is (iv), de reactie van zijn familie in het licht van de dreiging niet geloofwaardig is (v) en het gedrag van de taliban en Daesh evenmin geloofwaardig is (vi).

Vooreerst herneemt de Raad integraal de motieven van de bestreden beslissing:

'Op de eerste plaats moet aangestipt worden dat je aangeeft dat jouw problemen in Afghanistan onder meer ontstonden door de problemen die je broer R. er kende (CGVS p.5,15). Deze problemen van R. werden door het CGVS echter eerder als ongeloofwaardig beoordeeld (zie administratief dossier). Bijgevolg is jouw bewering dat je door deze problemen van R. ook in het vizier van de taliban of Daesh kwam niet aannemelijk. Jouw verklaringen dat R. in Afghanistan een talib genaamd A.R. hielp om zich aan de overheid over te geven stemmen daarenboven ook niet overeen met de verklaringen die R. hierover deed tijdens zijn verzoekprocedure (CGVS p.13; zie administratief dossier). Dit versterkt aldus voorgaande vaststelling dat aan jouw verklaringen omtrent het ontstaan van je problemen door toedoen van R. geen geloof kan worden gehecht. Bovendien is het zeer eigenaardig dat jij verklaarde dat R. vanuit België nog steeds in contact staat met de vriend van jullie vader, dat hij hem geld toestuurt, dat die vriend aan je moeder en broer in Afghanistan inkopen levert, en dat deze vriend van je vader tevens jouw reis uit Afghanistan regelde (CGVS p.5-7; verklaring DVZ 04/11/2022 vraag 33). R. had immers eerder ten tijde van zijn verzoek verklaard dat deze persoon gestorven was (zie administratief dossier). Het voorgaande zet vanzelfsprekend ernstige vraagtekens bij de verblijfsomstandigheden van je familie in Afghanistan, en opnieuw bij de oorzaak van je problemen waardoor je jouw land noodgedwongen moest verlaten.

Voorts vallen jouw houding en beperkte kennis op over de dreigbrieven aan jouw adres. Zo moet vastgesteld worden dat je zeer weinig over de inhoud van deze belangrijke stukken kan zeggen tijdens je persoonlijk onderhoud (CGVS p.9-10). Zo kom je niet tot de vaststelling welke namen er in de dreigbrief van Daesh staan vermeld (CGVS p.13). Over wie de auteur(s) van de brieven is of welke groep of commandant deze brieven opstuurde heb je ook niets aangebracht (CGVS p.9). Nochtans blijkt dat de dreigbrief van Daesh reeds in het bezit was van je familie voor je Afghanistan verliet, dat de brieven al sinds minstens drie maanden voor je onderhoud op het CGVS in je bezit kwamen, dat je broer in België met wie je samenwoont Pashtou kan lezen, maar dat je naliel met hem over de brieven te praten (CGVS p.4,9-13). Je had met andere woorden meermaals de kans om je terdege te informeren over deze belangrijke stukken. Jouw verklaring en die van je voogd dat je ongeletterd bent kan uw gebrek aan kennis afdoende vergoelijken (CGVS p.13,16). Jouw opmerkelijke houding en afwezige kennis doen dan ook afbreuk aan het geloof in je relaas. In de eerste plaats gezien het belang van de (inhoud van de) dreigbrieven in jouw vluchtrelaas, maar ook doordat ze een inschatting van het risico van je familie in Afghanistan vormen. Jouw nalatigheid en gebrek aan interesse op dit vlak ondermijnen de geloofwaardigheid van je aangemeten vrees. Bovendien moet opgemerkt worden dat deze laatste talibanbrief werd opgemaakt op 14 mei 2021 (zie administratief dossier), zijnde voor jouw vertrek uit Afghanistan. Nochtans had je verklaard dat deze brief twee maanden na je vertrek was toegekomen bij je familie in Afghanistan (CGVS p.9,12). Dertien dagen na je persoonlijk onderhoud stuurde je via je advocaat een verklaring voor bovenstaande vaststelling. Je zou twee brieven van de taliban ontvangen hebben, één vier maanden voor de machtsovername door de taliban en één twee maanden na je vertrek uit Afghanistan. Je zou in de war zijn geweest door het bestaan van twee brieven (zie email 9 mei 2023). Deze post-factum aanpassing benadrukt evenwel eens te meer je gebrek aan interesse in de stukken die een centrale plaats in je vluchtrelaas innemen. Bovendien dient aangestipt te worden dat documenten van Afghaanse makelij slechts het vermogen hebben om geloofwaardige verklaringen kracht bij te zetten, quod non in casu. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is toegevoegd) blijkt immers dat veel valse en vervalste Afghaanse documenten door de hoge graad aan corruptie in jouw land van herkomst tegen betaling te verkrijgen zijn. Hierdoor hebben Afghaanse documenten slechts een zeer beperkte bewijswaarde. Er kan dan ook geen waarde worden toegeschreven aan de door jou neergelegde brieven an sich.

Enkele inconsistenties en onaannemelijkheden in jouw verklaringen ondermijnen jouw voorgehouden vrees verder.

Immers blijkt dat je op je eerste interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) helemaal niets vermeldde over de dreigbrieven van de taliban en Daesh, noch over het werk van je oom K.R. bij de overheid waardoor jij ook werd geviseerd (CGVS p.5-10,12-13,15; CGVS-Vragenlijst d.d. 04/11/2022;

Verklaring DVZ d.d.04/11/2022). Ook jouw broer R. had tijdens zijn asielpcedure met geen woord gerept over het werk van jullie oom waarbij jullie opgroeiden (CGVS p.15; zie administratief dossier). Hierbij aansluitend is het tevens opvallend dat je tijdens je persoonlijk onderhoud aangaf dat de taliban jou voor het laatst hadden benaderd om je bij hen aan te sluittoen ze de macht in het land nog niet hadden overgenomen en de overheid er nog was (CGVS p.14). Op de DVZ vertelde je nochtans dat je de laatste keer werd benaderd om de taliban bij te treden op de dag van je vertrek (CGVS-Vragenlijst d.d. 04/11/2022). Daar je ongeveer drie à vier maanden reisde van Afghanistan tot België waar je op 5 september 2022 aankwam, blijkt dat je Afghanistan verliet in de periode rond juni 2022, of te bijna één jaar na de machtsovername van de taliban (CGVS p.8; zie administratief dossier). Je stelt verder dat je oom K.R. die door de taliban en Daesh werd geviserd middels bedreigingen en dreigbrieven omdat hij voor een parlamentslid en de inlichtingendiensten werkte en tegen de taliban en Daesh vocht, Afghanistan tien tot twintig dagen voor jou verliet en dat toen de taliban eraan kwamen hij het land verliet (CGVS p.6). Je verklaart later tijdens je persoonlijk onderhoud dat je Afghanistan snel na de machtsovername van de taliban verliet, hetgeen volgens jouw verklaringen dus ook gold voor jouw oom (CGVS p.6,14-15). Rekening houdend met de bedreigingen en problemen aan het adres van je oom en diens werk zou het inderdaad onaannemelijk zijn dat je oom nog lang na de machtsovername in Afghanistan zou zijn gebleven. Desondanks moet vastgesteld worden dat jouw verklaringen niet met elkaar te rijmen zijn daar je dus aangaf te zijn vertrokken uit je land in de periode van juni 2022. Dat je geen eensluidende verklaringen kan afleggen over jouw vertrek en dat van je familieleden uit Afghanistan doet andermaal ernstig twijfelen aan het voorgesproken profiel van je oom en de vrees voor de taliban en Daesh die daaruit voorkomt voor jou en je familieleden. Opvallend is ook dat je vertelde dat de leider van Daesh Qari R. naar je huis kwam en je zes of zeven maanden later Afghanistan verliet (CGVS p.10). De door jou ingediende dreigbrief van Daesh werd door Qari R. gebracht ongeveer één jaar voor je vertrek uit Afghanistan, aldus jouw verklaringen (CGVS p.12). Uit de toegevoegde informatie blijkt echter dat Qari R. reeds omkwam in december 2018, hetgeen vanzelfsprekend onmogelijk met jouw verklaringen valt te rijmen (zie administratief dossier). Dergelijke constatering doen het geloof in jouw relaas wederom geen goed.

Je zegt dat jij en R. eerder geen toestemming van jullie oom kregen om alles te vertellen over de bedreigingen en zijn werk in Afghanistan (CGVS p.13,15). Je slaagt er evenwel niet om dit verbod van je oom te duiden. Zo geef je aan dat je oom vreesde dat hij problemen zou krijgen met Daesh indien jij over hem vertelde doorheen je verzoek. Hoe jouw verklaringen over je oom tegen de Belgische asielinstanties zijn problemen met Daesh, die hem al naar Pakistan deden vluchten, zouden verergeren kan je niet verduidelijken. Je bevestigt slechts dat je oom toen reeds in Pakistan was maar dat jullie eerst geen toestemming kregen (CGVS, p.6,7,14). Jouw verklaringen kunnen dan ook niet overtuigen waardoor je omissie bij de Dienst Vreemdelingenzaken het geloof in de functie van je oom en de daaruit voortkomende problemen ernstig aantast. Bovendien is het CGVS van oordeel dat dergelijke uitleg sowieso niet volstaat ter verklaring van de vastgestelde omissies in jouw verklaringen. Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op een correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de meest essentiële elementen die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit het land van herkomst en dit reeds van bij het eerste interview. Hetzelfde geldt voor de andere discrepanties in jouw verklaringen bij de DVZ. Het gegeven dat het interview voor de DVZ korter is dan dat voor het CGVS, doet evenwel niet af aan de verwachting dat een verzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek op correcte wijze en zo accuraat mogelijk kan aanbrengen, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielpcedure. De duur van het interview is hierbij irrelevant. Afgezien van het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon evenwel redelijkerwijze van jou worden verwacht dat je eensluidende en samenhangende verklaringen aflegt, zowel op de DVZ als op het CGVS, over de voornoemde bepalende elementen aangezien deze mede de kern uitmaken van je relaas en reden van jouw vlucht uit Afghanistan, en waardoor je de bescherming diende in te roepen van de Belgische autoriteiten

Je verweer dat er tijdens het eerste interview op de DVZ niet naar jou werd geluisterd en dat de tolk niet goed was kunnen evenmin afbreuk doen aan het voorgaande (CGVS p.3). Uit het administratief dossier blijkt voorts dat jij en je voogd op geen enkel moment melding deden van enig probleem (CGVS-Vragenlijst d.d. 04/11/2022; Verklaring DVZ d.d.04/11/2022). Nadat jouw verklaringen werden voorgelezen tekenden jij en je voogd telkens voor akkoord.

Ook op basis van de post-factum opmerkingen voorafgaand het persoonlijk onderhoud (zie administratief dossier d.d. 21/04/2023) kan niet zomaar worden besloten dat je verhinderd werd in je verklaringen ten aanzien van de DVZ, des te meer daar je broer R., met wie je samenwoont, hetzelfde parcours reeds aflegde (CGVS p.4). Dat je onder de indruk was of je je zelfs geïntimideerd voelde doet hier evenmin afbreuk aan. Dergelijke emoties kunnen inherent zijn aan de procedure die een verzoeker doorloopt, maar kunnen geenszins verschoning bieden voor het verzwijgen van essentiële elementen of het afleggen van afwijkende verklaringen. Je erkent bovendien dat je niets over je oom had verteld omdat je geen toestemming kreeg van hem, waardoor het weinig ernstig is dat je deze doelbewuste omissie alsnog aan de omstandigheden van het interview bij de DVZ probeert te wijten (CGVS p.3).

Verder moet er ook stilgestaan worden bij de reactie van jouw familie en in het bijzonder je oom op de bedreigingen die jullie van de taliban en Daesh ontvingen. Uit je verklaringen en de vertalingen van de dreigbrieven blijkt immers dat jullie maanden tot een jaar of zelfs jaren voor je vertrek uit Afghanistan met de dood bedreigd werden indien je oom zijn werk niet stopzette en hij de taliban en Daesh niet zou vervoegen (CGVS, p.12, 14). Hoewel je aangeeft dat de taliban en soms ook Daesh de jaren voor uw vertrek de controle hadden over je dorp nam je oom blijkbaar geen maatregelen om jullie in het licht van deze bedreigingen te beschermen (CGVS, p.8). Je oom gaf zijn werk niet op, vervoegde geen van beide organisaties en nam verder geen enkele stap om het reële gevaar dat jullie bedreigde af te wenden (CGVS, p.14, 15-16). Dat je oom de zeer ernstige bedreigingen eenvoudigweg negeerde en geen enkele poging deed om de dreiging die boven jullie hoofd hing te ontmijnen is allesbehalve plausibel.

Het gedrag van de taliban en Daesh moet evenzeer tegen het licht worden gehouden. Het is erg opmerkelijk dat je stelt dat zowel de taliban als Daesh wilden dat jij hen zou vervoegen om voor hen een zelfmoordterrorist te worden (CGVS p.10,14). Jouw bewering staat namelijk haaks op jouw profiel. Jouw profiel was net dat van iemand die ver van het gedachtegoed van de taliban afstond en die zich, bovendien als destijds vijftienjarige, niet zomaar zou laten overhalen om op die manier met de taliban of Daesh samen te werken. Er wordt door de taliban net vaak beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen en sociale netwerken, zoals blijkt uit https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf, het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf en de EUAA Country Guidance van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>). Jouw profiel wijkt hier duidelijk van af. Jij woonde namelijk samen met je oom die voor de overheid werkte en actief tegen Daesh en de taliban vocht (CGVS p.5-7,15), hetgeen hem en jou ook herhaaldelijk werd kwalijk genomen door Daesh en de taliban en waarbij je ook meermaals klappen kreeg (CGVS p.5,8-13). Jouw broer R. moest destijds Afghanistan voor jou verlaten ook al omwille van problemen met Daesh (CGVS p.5,15; zie administratief dossier). Je hebt verder zelfs ook geen familie of kennissen die banden hebben met de taliban of Daesh (CGVS p.8). Dat de taliban en Daesh een grondige inschattingsfout maakten door personen zoals jou te benaderen is trouwens duidelijk gebleken uit het gegeven dat je Afghanistan verliet. Je toont met andere woorden zelf aan dat de plannen van de taliban en Daesh met jou weleens anders konden uitdraaien dan door hen verhoopt. Het risico dat de taliban en Daesh zouden nemen door iemand zoals jou in hun rangen op te nemen, te trainen en zelfs als zelfmoordenaar in te zetten, is dus niet aannemelijk.

Uit bovenstaande constatering blijkt dat je de redenen en omstandigheden van jouw vertrek niet aannemelijk hebt kunnen maken. Je moeder, met wie je nog in contact staat, verblijft in je dorp en wordt er ondersteund door de vriend van je vader en je broer R. (CGVS p.5-7,9-10,12). Hierdoor kan je niet als alleenstaande minderjarige zonder netwerk worden beschouwd bij terugkeer.

Uit het voorgaande heb je tevens niet aannemelijk gemaakt dat jouw oom bij de overheid tewerk was gesteld, hij daadwerkelijk werd geïnterviewd door de taliban en Daesh en waardoor jij ook gevaar liep. De foto's en documenten die je voorlegt zijn niet van die aard om de gedane vaststellingen te wijzigen, noch om zijn problemen of een familiale band tussen jou en desbetreffend persoon aan te tonen (zie ingediende documenten nrs 1-9,12). Je legt immers enkel foto's neer van een man in verschillende omstandigheden. Jij staat niet op deze foto's afgebeeld, noch kan uit deze foto's afgeleid worden dat deze man daadwerkelijk je oom of de beschoten wagen daadwerkelijk de zijne is. Ook uit de attesten blijkt niet dat persoon aan wie de stukken uitgereikt werden je oom zou zijn. De waarde van deze stukken berust volledig op de geloofwaardigheid van jouw relaas. Deze documenten vervullen dus enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel relaas kracht bij te zetten. Daarenboven blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is toegevoegd) dat veel valse en vervalste documenten door de

hoge graad aan corruptie in jouw land van herkomst tegen betaling te verkrijgen zijn. Hierdoor hebben Afghaanse documenten slechts een zeer beperkte bewijswaarde bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van het relaas van een Afghaanse verzoeker. Er moet verder ook opgemerkt worden dat je geen enkel origineel stuk neerlegt maar alleen kopieën. Hierdoor kan de authenticiteit van de stukken onmogelijk worden geverifieerd."

Verzoekers verweer in zijn verzoekschrift aangaande de ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen beperkt zich tot één punt, namelijk dat hij tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken zich geïntimideerd voelde door de gedragingen van de tolk en bijgevolg het hoger belang van het kind werd geschonden.

Vooreerst treedt de Raad de motieven van de bestreden beslissing bij aangaande het verloop van het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Verzoeker verklaarde zich tijdens het interview akkoord met door hem afgelegde verklaringen en noch hijzelf noch zijn voogd maakten enig gewag van enige problematiek. Zelfs al wordt verzoeker gevolgd in zijn bewering dat de tolk intimiderend was, dan nog kan niet worden ingezien hoe dit verzoeker ertoe bracht om cruciale elementen van zijn asielrelaas weg te laten tijdens dit interview. Waar verzoeker nog verwijst naar zijn fragiele psychisch-emotionele toestand, merkt de Raad op dat verzoeker op geen enkel moment een attest neerlegde waaruit blijkt dat verzoekers cognitieve capaciteiten of zijn geheugen op een dergelijke manier was aangetast dat hij niet kon voldoen aan de op hem rustende verplichtingen tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Hoewel de Raad niet van mening is dat intimidatie een deel uitmaakt van de procedure, evenmin wordt dit door de bestreden beslissing gesteld, kan er wel verondersteld worden dat de procedure gepaard gaat met enige mate van stress. Daargelaten de door verzoeker ervaren stress, mag van hem redelijkerwijze worden verwacht dat hij in staat is om voldoende duidelijke, nauwkeurige en coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot gebeurtenissen die de essentie van zijn relaas uitmaken en de directe aanleiding gevormd hebben voor het vertrek uit zijn land van herkomst.

Aangaande het hoger belang van het kind, herhaalt de Raad dat verzoeker doorheen de procedure werd bijgestaan door een voogd en advocaat, tijdens het persoonlijk onderhoud werd bevraagd door een gespecialiseerde *protection officer* en er expliciet rekening werd gehouden met zijn minderjarigheid bij het nemen van de bestreden beslissing. Zelfs al wordt verzoeker gevolgd dat de tolk tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken intimiderend overkwam, kan uit deze loutere vaststelling niet blijken dat het hoger belang van het kind werd geschonden tijdens de procedure. Uit het geheel der elementen blijkt immers dat er voldoende aandacht aan het profiel van verzoeker werd geschonken. Ter volledigheid merkt de Raad nog op dat de algemene bepaling dat het belang van het kind de eerste overweging is bij elke beslissing die het kind aangaat, verder geen afbreuk kan doen aan de eigenheid van het asielrecht, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet in uitvoering van Europese regelgeving en van het Vluchtelingenverdrag, duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Het loutere feit dat het hoger belang van het kind uiteraard moet worden geëerbiedigd, voegt niets toe aan de beoordeling zoals die werd gemaakt in de bestreden beslissing.

Waar verzoeker verder nog verwijst naar zijn verblijf in België en stelt dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zeer waarschijnlijk mishandeld zal worden, oordeelt de Raad, wat zijn verwesterd profiel betreft, na lezing van de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, als volgt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO "*Afghanistan Country Focus*" januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft *de-facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht (EASO "*Afghanistan Country Focus*", januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd.

In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het

verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA “*Afghanistan security situation*” augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA “*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*”, p. 17).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul. Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het *de-facto*-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban’s second Emirate*”, van 15 juni 2022 in EUAA “*Afghanistan security situation*” augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat “*zina*” betreft – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23-24).

In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (“*Ministry of Communications and Information Technology*”) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma’s met “*immorele inhoud*” te beperken (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 44).

In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, “*Afghanistan – taliban’s impact on the population*”, June 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*).

Wat personen betreft die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, “*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*”, 8 december 2021 in EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 50-51).

Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan.

De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA *"Guidance Note"* van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query *"Afghan nationals perceived as 'Westernised'"*, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- personen *"die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden"*, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- personen die *"verwesterd"* zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in Westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadverwerkelijk verwesterd zijn, dan wel als verwesterd worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van *"zina"* kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de commissaris-generaal in de aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA, *"Country guidance: Afghanistan"* januari 2023, p. 21 en 72-79).

Bij de beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, moeten zijn individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene landeninformatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen.

Verzoeker betoogt dat hij Afghanistan als 15-jarige verliet en op België binnenkwam als niet-begeleide minderjarige, waar hij sindsdien onafgebroken verblijft.

Zijn broer speelt een cruciale rol in zijn integratie en die werkt bij de sportdienst van de stad Antwerpen. Diens netwerk getuigt van verzoekers wens om deel uit te maken van een westerse omgeving, zoals de deelname aan activiteiten in het Holebuis. In de periode sinds zijn aankomst zou verzoeker zich goed aangepast en geïntegreerd hebben in de Belgische maatschappij en heeft hij zich de Westerse normen en waarden eigen gemaakt. Op basis van de getuigenissen en bewijzen van zijn werk, school en andere activiteiten meent verzoeker dat hij niet meer zal kunnen aarden onder een talibanregime. Verzoeker benadrukt ook zijn conservatieve regio van herkomst.

Uit de voorliggende elementen blijkt echter geenszins dat verzoekers verblijf en ervaring in Europa hem op zulke wijze hebben beïnvloed dat hij hier in België waarden en visies heeft ontwikkeld die hem op zodanige wijze hebben vervreemd van de Afghaanse samenleving dat een terugkeer niet mogelijk zou zijn. De Raad merkt hierbij op dat verzoeker slechts sinds september 2022 in België heeft verbleven, hetgeen niet kan worden beschouwd als een langdurige periode waaruit kan worden afgeleid dat verzoeker op een zulke mate zou zijn geïntegreerd in de Belgische maatschappij dat hij niet langer zou kunnen aarden in de Afghaanse maatschappij. Men kan ook bezwaarlijk voorhouden dat verzoeker op zulke jonge leeftijd uit Afghanistan vertrok dat hij zijn vormende jaren buiten Afghanistan doorbracht. Verzoeker was immers reeds 16 jaar oud toen hij België binnenkwam. Hoewel verzoeker al Nederlands kan spreken, spreekt hij ook nog steeds Pashtou, zo blijkt uit diens persoonlijk onderhoud (Notities persoonlijk onderhoud, stuk 4) en ter terechtzitting. De Raad merkt op dat verzoeker studeert, ook werkt en een veelheid aan initiatieven neemt om zich te integreren in de Belgische samenleving, waarbij hij sterkt steunt op het netwerk dat zijn broer reeds heeft opgebouwd. Uit deze initiatieven kan echter evenmin worden afgeleid dat verzoeker niet langer zou kunnen aarden in de Afghaanse maatschappij. Het is voorts positief dat verzoeker respect toont jegens vrouwen en LGTBQ, doch kan ook hieruit niet worden afgeleid dat verzoeker op zodanige is veranderd dat hij niet langer kan terugkeren. In ieder geval kan verzoekers engagement, hierin gesteund door zijn broer die reeds sinds 2018 in België verblijft, worden aanzien als een begin van een zeker mate van toe-eigening van Westerse waarden, doch het is op zich ook niet voldoende om te besluiten dat verzoeker in zulke mate een sociaal leven heeft uitgebouwd dat hij vervreemd is van de Afghaanse normen en waarden.

De sterke aanwezigheid van ISKP in Nangarhar, en de aanwezigheid van andere niet-geïdentificeerde gewapende groeperingen kan *in casu* als een risico-verhogende factor worden beschouwd voor verzoeker. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt immers dat Afghanen die zich identificeren met Westerse waarden naast de taliban ook door gewapende groeperingen in Afghanistan, zoals ISKP als 'on-islamitisch' kunnen gezien worden of als personen die de vorige regering steunden of als spionnen (EUAA, *Country Guidance*, p. 80). De Raad erkent eveneens het betoog dat de regio van herkomst van verzoeker wordt gekenmerkt door een diepgewortelde salafistische ideologie. Evenwel dient worden opgemerkt dat verzoeker opgroeide in diezelfde traditionele context, waar de taliban reeds voor de machtsovername aanwezig waren.

Wat de machtsovername door de taliban betreft, wijst de Raad er nog op dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaats grijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban.

De documenten die verzoeker neerlegt en betrekking hebben op zijn persoonlijke situatie in België kunnen de bovenstaande vaststelling niet ombuigen

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Een schending van artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet wordt evenmin vastgesteld. Verzoeker maakt immers op generlei wijze aannemelijk dat zijn verzoek om internationale bescherming niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de bestreden beslissing geen rekening zou hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat voorgaande vaststellingen in een ander daglicht zou kunnen stellen.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen met – en vrees voor – de taliban niet aannemelijk heeft gemaakt.

In de mate dat verzoeker verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, moet artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet samen worden gelezen met artikel 48/5, § 1, van dezelfde wet, dat bepaalt: *“vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren (...)”*.

In het kader van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, moet een onmenselijke behandeling aldus worden veroorzaakt door een opzettelijk handelen of nalaten dat uitgaat van een actor en dat is gericht tegen een verzoeker.

Een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie valt niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de *“Country Guidance: Afghanistan”* van EUAA van januari 2023 (p. 111: *“Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.”*).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof.

Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

Uit de beschikbare landeninformatie kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig waren, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperiodes, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevriezing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen.

Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid.

Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken.

Tot slot zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor.

Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geïdendeerd of dat hij behoort tot een groep van geïdendeerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geïdendeerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Nangarhar.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de “*Country Guidance Afghanistan*” van januari 2023.

Verzoeker beroept zich niet op deze uitzonderlijke situatie. Verzoeker beroept zich evenmin op een persoonlijk element dat het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dermate verhoogt dat er sprake is van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geïdendeerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen.

Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet.

De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig februari tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP